

[Dohrmann]

18 år fik nogle andre overenskomster. For jeg føler mig 100 pct. overbevist om, at dette, at unge mennesker på 18 år faktisk kommer direkte fra skolebænken ud i virksomhederne og skal have den samme tariffmæssige løn som andre, på trods af at de overhovedet ingen erfaring har, simpelt hen bevirker, at mange unge må gå ledige i dag.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil først over for formanden og folketingets beklage, at jeg kom nogle få sekunder for sent ind i salen. Jeg er godt klar over, at min udmærkede undskyldning ikke er udmærket nok, og jeg skal tilstræbe, at det ikke gentager sig.

I øvrigt vil jeg tage udgangspunkt i fru Lone Dybkjærs bemærkninger om, hvordan det er at komme tilbage til folketingssalen. Jeg må sige, at hvor dagen i går bød på en række oplevelser, som jeg ikke havde prøvet før, har dagen i dag bevirket, at jeg føler mig hjemme i en tryk havn i folketinget, som jeg kender det fra dengang, jeg var medlem af folketinget, og det er da rart med en tryk havn midt i en række nye oplevelser.

Jeg vil også gerne sige tak til samtlige ordførere for den venlige modtagelse, jeg har fået, og for de tilsagn til, at man i hvert fald vil forsøge næsten fra alle sider – hvis ikke det var fra alle sider – at etablere et samarbejde. Det er faktisk helt i den ånd, jeg gerne vil indlede mit embede i arbejdsministeriet med at formidle et så bredt samarbejde som overhovedet muligt med hensyn til arbejdsmarkedspolitikken.

Jeg vil gerne sige specielt til hr. Ole Henriksen i forbindelse med fortolkningen af, hvad det var, jeg talte om, nemlig sund fornuft, at jeg altid har været en lille smule misundelig på den SF-plakat, der hed »Sund Fornuft«. Jeg synes, at partiet socialistisk folkeparti var heldigt, at man havde de to bogstaver som indledning til sit partinavn, fordi »Sund Fornuft« selvfølgelig er et godt slogan. Jeg er sikker på, at hr. Ole Henriksen ligesom jeg er klar over, at sund fornuft ikke nødvendigvis betyder det samme for SF, for regeringen og for andre her i salen.

Der er blevet stillet en række spørgsmål, og jeg skal prøve at kommentere nogle af dem. Fru Jytte Andersen, hr. Svend Auken og en lang række andre ordførere har været

inde på spørgsmålet om de uddannelsesstilbud, som er stillet til rådighed for de langtidsledige i forbindelse med den nye uddannelsesydelse, og der har været rettet den kritik, at tilbuddene ikke var rigtige, navnlig ikke i forhold til midaldrende, ufaglærte kvinder med en kort skoleuddannelse. Hr. Svend Auken brugte en meget stærk betegnelse for sin oplevelse af, hvordan dette forslag havde virket.

Jeg er ikke enig i den karakteristik. Selv til de uddannelsespladser og kurser m.v., der mest direkte retter sig mod langtidsledige med meget begrænsede uddannelses- og skolemæssige forudsætninger, f.eks. LAMU-kurser, altså længerevarende arbejdsmarkedsuddannelser, dvs. kurser af ca. 20 ugers varighed, har tilgangen i andet halvår 1985 været overraskende lav. Der var 100 ansøgere, og der var afsat 1.000 pladser. Det er i hvert fald indtil videre regeringens opfattelse, at der kan være tale om indkøringsproblemer, selv om der er gjort en betydelig administrativ indsats for at informere om ordningen og tilbuddene. Det kan være, der er årsager til, at de pågældende langtidsledige tøver med at træffe et uddannelsesvalg. Vi vil gerne have undersøgt, hvad disse årsager i givet fald kan være.

Vi følger løbende med i, hvordan ordningen virker. Det gør vi bl.a. baseret på, at vi har aftalt med det radikale venstre, at vi nøje vil følge ordningen og vurdere, om der kan blive behov for at foretage administrative justeringer, men indtil videre er det altså vurderingen, at det er indkøringsproblemer, og derfor er det da også sådan, at selv om det antal pladser, som blev stillet til rådighed, ikke blev brugt i tilstrækkelig grad i 1985, er der på budgettet for 1986 fastholdt et niveau svarende til det oprindelig forudsatte i forventning om, at efterspørgslen efter disse tilbud bliver større i 1986. Vi vil altså følge området, men indtil videre er vi ikke enige i den karakteristik, som hr. Svend Auken gav.

Fru Jytte Andersen var så venlig at give mig nogle læsevejledninger, og dem vil jeg da notere mig og se, om de giver anledning til overvejelser.

Så var hr. Svend Auken inde på spørgsmålet om beskæftigelsen og betalingsbalancen. Jeg forstod det sådan, at hr. Svend Auken er enig med regeringen i, at det er vigtigt at prioritere beskæftigelsen højt og dermed vigtigt